

Iz svetopisamskih čitanja, koje smo upravo čuli, odzvanja nam u ušima slika „Žene zaodjenute suncem, mjesec joj pod nogama, a na glavi vijenac od dvanaest zvijezda. Trudna više u porođajnim bolima i mukama rađanja“. Crkva nas uči da se ovaj svetopisamski tekst odnosi na Blaženu Djevicu Mariju, Majku Sina Božjega - Isusa Krista, koja je ujedno i slika Crkve.

Čudesno zvuči ovaj prikaz žene, Marije, u knjizi Otkrivenja. I u svojoj ljudskoj mašti teško ju možemo zamisliti zaodjenutu suncem, okrunjenu s vijencem od dvanaest zvijezda, kako lebdi u zraku s mjesecom pod nogama. Mnogi su umjetnici tijekom stoljeća pokušavali raznim likovnim tehnikama staviti na papir ili na platno taj prizor, oslikati tu izvanrednost i posebnost koju je sveti pisac naglasio. Vidimo je čistu i svetu, svemirom okruženu, stoji iznad zemlje, ništa svjetsko ni grješno nema utjecaja na nju. Istovremeno ona je žena koju se prikazuje kao trudnicu „koja više u porođajnim bolima i mukama rađanja“. Time ju se opisuje kao pravu ženu, od krvi i mesa, ženu koja dijeli iskustvo svake druge majke na zemlji koja rađa novi život. U Mariji, dakle, vidimo kako se nebo i zemlja spajaju, vidimo veliki sjaj svetosti zajedno s tjelesnošću. Njezina svetost je posljedica posebne Božje milosti, koja je u isto vrijeme i temelj ljudskoga dostojanstva koje rađa novi život i sudjeluje u Božjem stvaralačkom planu.

Uznesenje Blažene Djevice Marije govori nam danas o vrijednosti i važnosti tijela i duše koje smo primili od Boga. Naša duša je besmrtna i ne može umrijeti, dok je tijelo ograničeno i ostaje pod utjecajem sila prirode. Jednoga nam je dana umrijeti, ostavit ćemo ovaj svijet i sve zemaljsko. No, iskustvo vjere u Uskrsloga Krista govori nam da smo određeni za uskrsnuće u posljednji dan, da će ovo naše bijedno, krhko, slabo i ograničeno tijelo opet biti spojeno s dušom. To je zapravo članak vjere koju svakodnevno ispovijedamo, osobito nedjeljom u svetoj Misi, a što ćemo učiniti i sada za koji trenutak: *Vjerujem u uskrsnuće tijela i život budućega vijeka*. Gospodin Bog ne želi da njegovo djelo propadne, zato spašava duše naše i iscjeljuje svako tijelo. Velika Gospa, na nebo uznesena, naša je sestra i majka koja je prva prošla tim putom. Dušom i tijelom na nebo uznesena već sada uživa raj i vječni život koji je i nama od Boga obećan.

Mi se redovito suočavamo s poteškoćama i nevoljama svoga tjelesnoga života na ovoj zemlji. Često nam se događa da previše snage i vremena trošimo u borbi za postizanje materijalnih uvjeta za život. Kao da nemamo dovoljno vremena za dušu i za duševne potrebe. Duša i duhovno ugroženo je na svakom koraku i u svakom pogledu. No, i ljudsko je tijelo danas ugroženo više nego ikada. Širi se nasilje u različitim oblicima: iskorištava se i zlostavlja tijelo odraslih, pa i maloljetnih, za sebične i izopačene seksualne užitke; na sceni je velika zloporaba ljudskih matičnih stanica za znanstvena istraživanja bez ikakve moralne odgovornosti; svjedoci smo ozakonjenja takozvanih brakova između osoba istoga spola; na veliko se trguje ljudskim organima; ozakonjuju su ubojstva nerođene djece u majčinoj utrobi; sve su češće pojave terorista samoubojica koji koriste svoje tijelo za ubijanje drugih. U tom svjetskom košmaru, u vrtlogu nasilja i nemorala prema ljudskoj osobi, teško je sačuvati dostojanstvo tijela i još teže braniti život.

Bog, izvor i počelo života, dao je čovjeku zadaću da njeguje, brani i prenosi život. Blažena Djevica Marija, u već spomenutom današnjem čitanju, prikazana je kao slika Crkve, kao primjer otkupljenoga čovječanstva, i nas samih. Ona nam je potvrda i poziv da budemo živi udovi Krista u njegovoj Crkvi i prenositelji života. Pozvani smo, dakle, biti stvorenja obasjana svjetlom odozgor, ljudi koji se raduju životu i brane svaki novi život; pozvani smo biti svjedoci vjere, svjedoci koje neće savijati materijalni i potrošački vjetrovi niti smesti ljudski obziri, ili zbuniti nakaradni svjetonazori; pozvani smo budućim naraštajima prenijeti čisti poklad vjere u Trojedinoga Boga, one svete i apostolske vjere koju smo primili od svojih djedova i pradjedova; pozvani smo pojedinačno i zajednički čuvati taj isti poklad u okrilju jedne, svete, katoličke i apostolske Crkve; pozvani smo braniti vrjednote istine, poštenja i pravednosti, dati srca i unijeti toplinu u današnje društvo počevši ponajprije od obiteljskoga doma. Naša je borba dakle protiv sila pakla i svijeta koji žele uništiti život, koji žele progutati svjetlo i sve ono što je dobro i korisno za čovjeka. A početak tog nasilja i nemorala prema tijelu i prema čovjeku događa se onoga trenutka kada prestaje vjera u Boga, kada se gleda na Boga kao na jednu od opcija, umjesto da ga se gleda i izabire kao jedino istinsko i pravo opredjeljenje. Naš je hrvatski narod davno prepoznao da je Gospodin jedini Bog, zavjetovao se na vjernost Isusu Kristu i Petrovoj stolici u Rimu, te rado uzeo Mariju, Majku Božju, za svoju zaštitnicu, koja je ujedno Gospa velikoga hrvatskog krsnog zavjeta.

Iako smo malobrojni, nismo nipošto mali narod, jer imamo svoju višestoljetnu povijest i kulturu; more, jezera, rijeke, brda i livade; svoj hrvatski jezik; svoj identitet i ime koje nije od jučer; imamo svoju katoličku vjeru koju četrnaest stoljeća vjerno ispovijedamo! Naš je hrvatski narod preživio mnoge nevolje i najezde sa svih strana. Unatoč neprijateljskim navalama i podvalama, mučenjima i progonstvima, tu smo, u Hrvatskoj, u Bosni i Hercegovini. Širom svijeta čuje se o nama. Oni koji nas, ne tako davno, možda nisu htjeli ili nisu mogli razlikovati od drugih naroda, sada prepoznaju kao dio Zapadnoga i kršćanskog svijeta; polagano priznaju da nismo nimalo manji od drugih naroda svijeta. To se moglo vidjeti i ovih proteklih dana Olimpijskih igara u Londonu, gdje se među himnama brojnih naroda i zemalja čula i „Lijepa naša“. Na nama je da i dalje čuvamo te narodne i vjerske vrijednote koje smo primili od svojih roditelja. Ne dao dragi Bog da sve to umine i nestane s lica zemlje. Narod koji je vjeran Bogu, koji ispravno slijedi Njegove zapovijedi i putove ne može propasti. Vjernu je mužu i ženi, roditelju i djetetu, obitelji i narodu, obećana velika budućnost!

Marija, dušom i tijelom na nebo uznesena, naša je Majka, odvjetnica i zagovornica. Ona nas sada zagovara kod svoga Sina Isusa Krista, Spasitelja svijeta, koji je za nas na križu pobijedio Sotonu i smrt, i koji nas snaži, hrabri i prati na našem životnom putu. Čuva nas da ne posustanemo u trenucima nevolja, sumnji i neizvjesnosti, jer naša je borba zapravo i Njegova. On preko nas i danas pobjeđuje svijet i sve sile tame. On nam obećava da ćemo i mi živjeti s njim zauvijek. Veliko je to obećanje. A u povijesti spasenja, nikada se nije dogodilo da Bog ne bi ispunio svoja obećanja. Zato, braćo i sestre, nemojte se bojati velikih životnih nevolja i odricanja, velike škole i studija, velike obitelji i obaveza, jer imamo Boga koji je veći od svih naših poteškoća, pa i grijeha. Imamo Oca koji nas istinski ljubi vječnom ljubavlju i koji nam je za majku ostavio svoju Majku, Veliku Gospu, koja ostaje zauvijek na nebu naša nada, naša zaštitnica i zagovornica, Naša Gospa Kraljica Hrvata. Bog nas preko Velike Gospe poziva i potiče da postanemo veliki ljudi, velik naraštaj, da budemo velikani duha. Neka nas prati Njezin zagovor na ovom hodočasničkom putovanju kroz ovu suznu dolinu prema vječnosti, gdje *smrti više neće biti, ni tuge, ni jauka, ni boli* (Otk 21,4), ni sumnje niti straha, nego će *Bog biti sve u svemu* (Kol 3,11).